

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 stycznia 1950 r.

w sprawie przyznania niektórym kategoriom pracowników samorządu terytorialnego dodatków, uzasadnionych specjalnymi warunkami służby.

Na podstawie art. 8 ust. 2 i art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) Rada Ministrów za zgodą Rady Państwa uchwala:

I. Minister Administracji Publicznej na wniosek Prezydenta m. st. Warszawy, Prezydenta m. Łodzi, bądź właściwego wojewody może udzielić imiennego zezwolenia na przyznanie poszczególnym pracownikom samorządu terytorialnego, objętym art. 4 pkt. 5 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) i zaszeregowanym do grup V — I, specjalnego dodatku do uposażenia w wysokości nie przekraczającej 50% uposażenia zasadniczego danego pracownika, o ile pracownicy ci wykazują ponad przeciętną inicjatywę oraz posiadają wybitną znajomość i znaczną praktykę w zakresie powierzonych im spraw.

II. Dodatek o którym mowa w ust. I, może być przyznawany w ramach ilości stanowisk, ustalonej globalnie dla samorządu terytorialnego na okres jednego roku, w drodze uchwały Prezydium Rządu.

W stosunku do pracowników, zatrudnionych w biurach prezydiów rad narodowych, globalną ilość pracowników, którym może być przyznany dodatek, ustali Rada Państwa, a w ramach tej globalnej ilości dodatki poszczególnym pracownikom przyznawać będzie Szef Kancelarii Rady Państwa na wniosek właściwego prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

III. Przyznanie dodatku specjalnego następuje na z góry ustalony okres czasu. Minister Administracji Publicznej z własnej inicjatywy, bądź w trybie określonym w ust. I może przedłużyć okres pobierania dodatku, jak również zarządzić cofnięcie dodatku specjalnego przed upływem określonego terminu, a to w razie stwierdzenia, że wyniki działalności pracownika nie są zadowalniające.

IV. Minister Administracji Publicznej będzie przyznawać dodatek, o którym mowa w tej uchwale, kierując się

zasadą, że dodatek ten może być przyznawany jedynie niewielkiej ilości pracowników o wyjątkowych kwalifikacjach, a szczególnie wybitnym fachowcom-technikom, zatrudnionym w samorządzie terytorialnym. Wysokość dodatku w granicach 50% uposażenia zasadniczego winna być ustalona na podstawie indywidualnej oceny kwalifikacji i stopnia odpowiedzialności pracownika.

Minister Administracji Publicznej powiadomi co miesiąc Prezesa Rady Ministrów o wykorzystaniu niniejszej uchwały, dołączając imienny spis osób, którym przyznany został ten dodatek, wraz z uzasadnieniem, zgodnie z instrukcją, którą wyda Prezes Rady Ministrów.

V. Dodatek, o którym mowa w niniejszej uchwale, nie podlega podatkowi od wynagrodzeń.

VI. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Administracji Publicznej.

VII. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1950 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz